

Fons Van Echelpoel († 28 jaar)

Naam: Van Echelpoel Joannes Baptista Alphonsus

Geboren te: Geel

Geboren op: 26 juli 1886

Overleden te: Sint-Joris

Overleden op: 20 oktober 1914

Burgerlijke stand: gehuwd met Anna Barbara Carolina VAN GAUWBERGEN

Beroep: landbouwer

Joannes Baptista Alphonsus VAN ECHELPOEL was het derde kind in het landbouwersgezin van Ludovicus VAN ECHELPOEL en Maria Catharina CAUWENBERGHS

Hij huwde op 7 februari 1914 (of in 1913) met Anna Barbara Carolina VAN GAUWBERGEN. Ze kregen één kindje dat slechts heel kort leefde. Alphons was vóór de oorlog landbouwer van beroep. Hij woonde met zijn vrouw op de Slagmolenstraat nr. 339 te Oud-Turnhout.

Alphonse VAN ECHELPOEL was van de lichte 1906 en dus nog een **loteling**. Bij de loting trok hij nr. 70 en moest **legerdienst** doen. Op 26 juni 1906 werd hij ingelijfd in het Belgische leger. Hij is 1,60 m, heeft een groot gezicht met laag voorhoofd, grijze ogen, een kleine neus, een kleine mond, een kleine kin, kastanjebruin haar en wenkbrauwen. Hij is soldaat 2de klas in het 7de Linieregiment met stamnummer 107/54445. Op 16 november 1906 wordt hij opgeroepen voor de actieve dienst. Deze duurt tot 15 september 1908, met enkele onderbrekingen. Nadien wordt hij nog enkele keren weder opgeroepen. Hij verandert enkele keren van bataljon en compagnie (2/2, 1/3) en wordt af en toe gedetacheerd om deel uit te maken van het installatiepersoneel in Merksplas, Antwerpen en Brasschaat. Vanaf 1 oktober 1911 hoort hij bij de 1ste bataljon, 4de compagnie van het 7de Linie.

Bij de algemene mobilisatie op 1 augustus 1914 wordt Alphonse binnengeroepen bij het 7de Linieregiment dat gekazerneerd is in Antwerpen. Hij wordt ingedeeld in het 27ste Linie, een ontubbeling van het 7de Linie. Zijn eenheid strijdt in de 2de Legerdivisie, dat samen met het 7de Linie deel is van de 7de gemengde brigade. In augustus vechten ze in de omgeving van Leuven en Mechelen en tegen het einde van de maand in 's-Gravenwezel. In september nemen ze deel aan de uitvallen uit Antwerpen: Aarschot, Sint-Katelijne-Waver, Kontich, Lint, Borsbeek. Na de val van Antwerpen smelten het 27ste en 7de Linie weer samen tot het 7^e Linie. In oktober 1914 zijn ze aan de IJzer. Bij Mannekensvere melden op 19 oktober luchtverkenner dat de Duitsers de IJzer naderen. Omstreeks 10 uur wordt de **Uniebrug** aan de Brugsesteenweg – de weg naar Mannekensvere – opgeblazen, zodat ze buiten gebruik is. Mannekensvere wordt volledig ontruimd

en de Belgische soldaten trekken terug op de linkeroever, richting Sint-Joris. Sint-Joris wordt zwaar beschoten en door Duitse infanterie bestormd. De Duitse stukken schieten met kalibers van 77 tot 210 mm. De loopgraven van de 2de legerdivisie in Nieuwpoort en Sint-Joris vliegen aan flarden. De Belgen schieten terug met stukken van 75 mm en vuurmonden van 150 mm, maar gebrek aan munitie laat zich overal voelen. Het is tijdens die terugtocht dat Alphonse VAN ECHELPOEL **verdwijnt** en met hem heel wat van zijn strijdmakkers. Hij wordt op 23 oktober als vermist opgegeven, vermoedelijk gedood te Sint-Joris. Het korps heeft nog geen officieel bericht over zijn overlijden gekregen. In een brief verklaart Carolina VAN GAUWBERGEN, zijn echtgenote, dat haar man volgens inlichtingen van zijn strijdmakkers gesneuveld is aan de IJzer tijdens de terugtocht van het leger op 22 oktober 1914. Op 1 januari 1915 schrijft Luitenant Kolonel DELOBBE te Vinkem een verklaring neer i.v.m. het overlijden van Alphonse VAN ECHELPOEL. Deze is aan de IJzer overleden omstreeks **20 oktober 1914**. Op basis van deze verklaring bevestigt op 6 september 1921 de vrederechter van Turnhout dat Joannes Baptista Alphonsus VAN ECHELPOEL overleden is op 22 oktober 1914 en lijst zijn erfgenamen op. De ouders en alle broers en zussen zijn nog in leven. Het is **niet geweten waar de stoffelijke resten** van Alphonse VAN ECHELPOEL werden begraven.

Hij krijgt wel postuum de onderscheidingen van 'Ridder in de Orde van Leopold II' en het 'Oorlogskruis met palm' toegekend. Deze laatste onderscheiding wordt uitgereikt aan zijn weduwe in Oud-Turnhout op 21 september 1920.

Voorstelling op initiatief van de Koninklijke Nationale Unie der Reserveonderofficieren, Kring West-Vlaanderen (KNUROO)

Bron: Kempense Klapprozen (<https://www.kempenseklapprozen.be/>)